

תת"ע 10460/05/13 - מדינת ישראל נגד אבי שי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

02 פברואר 2015

תת"ע 10460-05-13 מדינת ישראל נ' אבי שי
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

אבי שי

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה, עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - תקנות התעבורה).

נסיבות האירוע בהתאם לכתב האישום, היו כי ביום 3.1.13, שעה 12:47, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סוזוקי שמספרו 5390313 (להלן-**הרכב**), ברחוב רבי עקיבא בבני ברק, ופנה שמאלה לרחוב ז'בוטינסקי, לכיוון מערב, בנתיב השלישי מימין. השוטר, יורם חבה (להלן -**השוטר**), שעמד על הכביש ברחוב ז'בוטינסקי סמוך ל"מכון מור", הבחין שהנאשם אוחז בטלפון נייד בידו הימנית צמוד לאוזן ימין, ונוהג כשהוא אוחז בהגה בידו השמאלית בלבד. השוטר סימן לנאשם לעצור, וחברו שישב לצידו במושב הקדמי הסתכל לעבר השוטר. הנהג הסב אף הוא את מבטו לשוטר, הוריד את הטלפון הנייד והמשיך בנסיעה. השוטר עלה על האופנוע המשטרתי ונסע אחרי הנאשם מרחק קצר של 5 מטרים, עד שהגיע לחלון הנוסע ודרש מהנאשם לעצור בצד. הנאשם נעצר ברחוב ז'בוטינסקי 155 ברמת גן, תוך שמירת קשר עין עד לעצירתו. הוסברה לנאשם מהות העבירה.

בתגובת הנאשם לרישום הדו"ח, נאמר: "**לא ראיתי אותך, אני לא צריך יש לי אוזנייה מובנית שתלויה על המראה הקדמית שלי מחוברת לפלאפון. אם הייתי מסתכל לפלאפון הייתי מדבר.**"

מטעם התביעה העיד השוטר, אשר ערך את הודעת תשלום הקנס וזו הוגשה כעדות ראשית (ת/1) בהתאם להוראות סעיף 27(א)(1) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961, וכן הוגש תרשים שערך (ת/2).

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואחיו, מר ישראל שטרית, והוגשו הצילומים נ/1 עד נ/3.

העבירה הינה מסוג ברירת משפט והקנס המוטל עליה הינו בסך של 1,000 ₪.

במועד ההקראה, כפר הנאשם בכתב האישום וטען: "השוטר היה במפרץ חנייה ואני נסעתי בנתיב השמאלי והוא היה בנתיב הימני, והייתה תנועה. מדובר בצומת מכון מור, ובשעה 08:00-09:00 בבוקר. אני לא השתמשתי בטלפון, אני נהג מאד זהיר, גם אחי היה איתי ברכב. הטלפון היה באחד התאים, אני משתדל שהוא לא יהיה קרוב אלי."

לאחר שעיינתי בראיות ובעדויות שהובאו בפני, הגעתי להחלטה כי יש להרשיע את הנאשם בביצוע העבירה זאת מהטעמים הבאים:

1. טענתו המרכזית של הנאשם הייתה כי לא נסע ברחוב רבי עקיבא ופנה שמאלה לרחוב ז'בוטינסקי, אלא כמנהגו מדי בוקר בנסיעתו מירושלים, פנה בכביש גהה לרחוב ז'בוטינסקי בבני ברק, והמשיך בנסיעה לכיוון ישר, זאת בדרכו למקום עבודתו ברמת גן. הנאשם ציין כי האירוע היה בסביבות 08:00 עד 09:00 בבוקר, ואף הוסיף כי האירוע התרחש בשעת בוקר מוקדמת שעה שהאזור פקוק.

על פי הרשום בדוח האירוע היה בשעות הצהריים, בשעה 12:47. נראה כי הנאשם לא זכר היטב את נסיבות האירוע, ומכל מקום מתברר כי במועד האירוע לא נסע הנאשם במסלול הנסיעה הרגיל כדרכו מדי בוקר למקום עבודתו, אלא היה במהלך נסיעה אחרת, שבוצעה בשעות הצהריים.

יוער כי הנאשם העיד כי נהג לנסוע ברכבים שכורים, וטען כי ביום האירוע נסע בפיאסטה לבנה, בעוד שבפועל נסע ברכב מסוג סוזוקי בצבע שחור.

2. חרף טענתו של הנאשם כי נסע ברחוב ז'בוטינסקי ברמת גן, היינו בנסיעה לכיוון ישר, ולא פנה שמאלה ברחוב רבי עקיבא לעבר רחוב ז'בוטינסקי, מצא לנוכח הנאשם לצלם צילומים בנוגע למסלול הנסיעה של רכבים הפונים שמאלה מרחוב רבי עקיבא לעבר רחוב ז'בוטינסקי (ראה נ/1-2).

במועד ההקראה טען הנאשם כי השוטר עמד במפרץ החנייה, על הנתיב הימני. טענה זו מתיישבת עם האמור בדוח בו נאמר כי השוטר עמד על הכביש, ואף עם השרטוט (ת/2) שהוגש במסגרת פרשת התביעה.

תמוה כיצד ידע הנאשם לציין במדויק את מיקום עמידתו של השוטר, זאת בהתחשב בטענתו כי לא הבחין בשוטר עד למועד בו נקש השוטר על חלון הרכב, ובטענתו הנוספת כי "בדו"ח לא כתוב מאיפה באתי, ואני לא קראתי את הדו"ח". אם אמנם לא קרא הנאשם את הדוח, כיצד ידע עוד במועד ההקראה היכן עמד השוטר?

אני סבורה כי נתונים אלה תומכים בטענת השוטר כי משהבחין בו הנאשם, הוריד הנאשם את הטלפון הנייד והמשיך בנסיעתו.

3. במועד האירוע טען הנאשם כי הטלפון הנייד שברשותו היה מחובר לאוזנייה אשר הייתה תלויה על עמוד 2

מראת הרכב.

במועד ההקראה טען הנאשם כי הטלפון היה באחד מתאי הרכב. הנאשם חזר וטען כי הטלפון לא היה לידו, אלא היה באחד מתאי הרכב אף בחקירתו הראשית (פרוט' עמ' 5, שורה 19). משעומת הנאשם עם הסתירה שנפלה בגרסאותיו השונות באשר למיקום הטלפון, השיב: **"הוא יכול עדיין להיות באחד התאים ועדיין יכול להיות מחובר לאוזנייה. זה לא סותר"**. ובהמשך הוסיף **"יש לזה חוט ארוך"** (פרוטוקול עמ' 7, שורות 8-10).

לא מצאתי לנכון לקבל גרסה מאוחרת וכבושה זו שהעלה הנאשם. לא נטען כי גרסה זו הועלתה בשעת האירוע בפני השוטר, ולא מצאתי לה סימוכין בתגובתו של הנאשם במועד ההקראה או בחקירתו הראשית בעת הדיון.

4. הנאשם טען כי השוטר פנה אליו לראשונה במרחק של שני צמתים לאחר הצומת עם רבי עקיבא, ומכאן ניתן להבין כי הטענה היא לטעות בזיהוי. בה בעת טען הנאשם כי רחוב ז'בוטינסקי היה פקוק אותה עת.

משאין חולק בנוגע למיקום עמידתו של השוטר, ונכח קיומו של עומס לתנועה, לא ניתן לקבל את טענת הנאשם כי השוטר פנה אליו לראשונה רק במרחק משמעותי ממקום ביצוע העבירה. גרסתו של השוטר כי לצורך פנייתו לנאשם (דרך חלון הנוסע) נדרשה אך נסיעה קצרה - מתיישבת עם הטענה אודות קיומו של פקק תנועה. השוטר אף הסביר כי בצומת עצמו לא היה פקק שעה שהרכבים פנו מרחוב רבי עקיבא לעבר רחוב ז'בוטינסקי, אלא הפקק היה לאחר הצומת, בהמשכו של רחוב ז'בוטינסקי. מסיבה זו ולנוכח העובדה שהנאשם נהג בנתיב השמאלי, לא ניתן היה לעצור את הרכב בצד הדרך בקרבת מקום, אלא היה על הנאשם לנסוע כברת דרך נוספת.

5. אחיו של הנאשם מסר בעדותו **"אחי טען שלא דיבר בטלפון, גם אני אמרתי שלדעתי הוא לא דיבר בטלפון"** (פרוט' עמ' 7, שורות 20-21). ניתן להבחין כי אחיו של הנאשם לא אישר בפה מלא כי הנאשם לא דיבר בטלפון או לא החזיק בו.

במועד האירוע הנאשם אכן הכחיש כי לא דיבר בטלפון וטען **"אם הייתי מסתכל לפלאפון הייתי מדבר"**, אך לא הכחיש את אחיזתו בטלפון הנייד.

בנוסף, אחיו של הנאשם לא טען כי הטלפון היה מונח באחד התאים ומחובר בכבל ארוך לאוזניה שעל המראה הקדמית, אלא טען **"אני לא יודע איפה הוא שם אותו, אולי בכיס"** (פרוט' עמ' 8, שורה 4).

6. השוטר הסביר בחקירתו הנגדית כי אם הרכב היה נוסע ברחוב ז'בוטינסקי לכיוון ישר בנתיב השלישי מימין, לא היה עוצר את הרכב על מנת שלא לסכן את עצמו. הנאשם טען כי אותו סיכון קיים גם מקום בו רכב פונה מרחוב רבי עקיבא שמאלה לנתיב השלישי ברחוב ז'בוטינסקי, ומכאן שגרסתו של השוטר אינה הגיונית.

ואולם השוטר הסביר בעדותו כי ברחוב ז'בוטינסקי נוסעים הרכבים בשלושה נתיבי נסיעה, שעה שלצורך פנייה שמאלה מרחוב רבי עקיבא לז'בוטינסקי, קיימים אך שני נתיבי נסיעה, והוסיף כי הנאשם פנה שמאלה בנתיב השמאלי ביותר, ולא היו רכב שפנה בנתיב מימין לו.

לאחר כל האמור לעיל, ולאחר שהזהרתי עצמי מפני הרשעה על סמך עדות יחידה, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, עקב כך שנתתי אמון בגרסתו של השוטר אשר מצאתי כי היא מתיישבת עם נסיבות האירוע. הנאשם בעדותו הסתבך בכל הנוגע למיקומו של הטלפון הניד בשעת האירוע, ואף בנוגע לעניינים נוספים. בכל אלה מצאתי משום חיזוק לביצוע העבירה המיוחסת לנאשם.

אשר על כן, ארשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ה , 02 פברואר 2015, במעמד הצדדים